

Ιδιοκτήτης και 'Αρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 254—ΤΟΜ. Ε

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 26 'Απριλίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οι νέοι συνδρομηταί του «Βρεττανικού Αστέρος» οι γενόμενοι από την 20 'Απριλίου παρόντος έτους λαμβάνουν δωρεάν δεδεμένον τόν «Βρεττανικόν Αστέρα» των 25 μηνών δηλ. από της έναρξέως του 20 'Οκτωβρίου 1891 μέχρι 20 'Απριλίου 1892, επίσης και τούς πέντε τόμους των «Νόθων Τέχνων», θέλουσι δέ λάβει δωρεάν και τούς επίλοιπους τέσσαρας τόμους των Νόθων Τέχνων, όταν δημοσιευθώσιν.

Η συνδρομή προπληρωτέα δι' έπιταγής προς τόν κ. Στέφανον Ξένον δραχμάς δια τό έσωτερικόν, τριάκοντα πλέον των ταχυδρομικών τριών και ήμισυ δραχμών, δια τό έξωτερικόν δραχ. 45 χρυσάς πλέον των ταχυδρομικών δραχ. χρυσάς 5. Η συνδρομή των νέων συνδρομητῶν αρχεται άφ' ής ήμέρας πληρώσουν τήν συνδρομήν των διαρκεί δέ δώδεκα μήνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

'Ενταῦθα και έν ταῖς έπαρχίαις έτησία δρ. 30 έξάμ. δρ. 15
'Εν τῇ άλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

'Από τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 'Απριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτής κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται έν τῷ γραφείῳ τοῦ Βρεττανικοῦ Αστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

'Οδός Προαστείου ἀριθ. 8.

ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Z

Λαέ τῆς Πρωτεύουσας καί τῆς Ἀττικῆς.

Ὁ διατρέξας τὰ διάφορα ἄρθρα και παραγράφους τῆς συμβάσεως τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Ἀττικῆς καθὼς και τὰς σημειώσεις μου ἐπὶ τούτων και τὰς θεωρίας μου οὐδὲως δύναται νὰ διστάσῃ ὅτι εἰργάσθη ὡς ἀνεξάρτητος πολίτης μετ' ἀμφοτέρων τῶν κομματικῶν Κυβερνήσεων ὑπὲρ τῶν ὑδάτων τῆς χώρας κυρίως ὑπὲρ ὑρῶν κύριοι ψηφοφόροι έν ἀγνοία σας, ὅπως φέρω πλοῦτον εἰς τήν Ἀττικὴν και σας δώσωμεν ἀθάθον νερό, ὅπως καθαρῶσιν τὴν πρωτεύουσαν και πολλαθώμεν τὰς ἐπαπειλούσας ἐπιδημίας, ὅπως ἀναπτύξωμεν τὸ φυτικόν βασίλειον τῆς Ἀττικῆς και τελειοποιήσωμεν τὸ λαμπρὸν κλίμα αὐτῆς: ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀλλαγῶν ἐτελειοποιήσαν τὰ κλίματα ἐπὶ τὸ ὑγιέστερον ὅπως κατοικηθῶσι και πληθυνθῶσι χωραὶ ἀγρῖαι και ἀκατοίκητοι.

Ταῦτα κατῴρωσαν οἱ ἄνθρωποι και οἱ ἄνθρωποι μόνον θὰ κατῴρωσιν ταῦτα και έν Ἑλλάδι ἀρκεί μόνον νὰ παύσωσιν αἱ θεωρίαι, και ἀρχίσῃ ὁ πρακτικὸς βίος ὄχι διὰ τῶν ἀκατάλληλων ἀλλ' ἀπὸ εἰδικούς και γνωστούς διὰ τὴν πρακτικότητά των και τὰς σχέσεις των μετὰ πλουσίων κεφαλαιούχων τῆς Ἀγγλίας και τοῦ ἀπρόσιτου εἰς τὸν καθ' ἓνα μικροῦ κύκλου τῶν

τοιούτων ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες ἔκαμαν και κάμνουν καθ' ἑκάστην τοιαῦτα κολλοσιαία ἔργα εἰς ὅλας τὰς ἄκρας τῆς Γῆς.

Ἡ ἰδρύσις τῆς νέας πόλεως μετ' ἀποφασιστικὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Νέου Φαλήρου ἐχει ἄλλο στάδιον καλλίτερον μέγα μέλλον οὐτεκατελάχιστον ἐγγίζουσα ἡ πόλις αὕτη τὰ συναφέροντα οὔτε τοῦ Πειραιῶς οὔτε τοῦ Νέου Φαλήρου, τῶν αὐτῶν συμβάλλουσα πρὸς ἐπαύξησιν των και πλουτισμὸν των. Ὁ Πειραιεύς και τὸ Νέον Φαλήρον εἶνε ἑλληνικαὶ παραθαλάσσιαι πόλεις ἐνθαί Νεαὶ Ἀθηναὶ εἶσεται πόλις ἀφ' ἐνός ἑλληνικῆς ἀφ' ἑτέρου διεθνῆς, ὕγια στικῆ και τῆς ὑγειανσεως τοῦ κόσμου ὅλου καταφύγιον.

Ἐκιδούσα ἢ ἐχούσα τὸ προνόμιον ἑταιρία μετοχῶν έν Ἀγγλίᾳ και καλύπτουσα αὐτὰς διὰ τῶν ἐρημῶν σήμερον γαιῶν τοῦ μοναστηρίου τῶν Ἀσωμάτων, μεταβαλλομένων πρότερον παρ' αὐτῆς εἰς κτίρια ἢ οἰκοπέδα ὡς συνήθως ἐγείνεν εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, αἱ μετοχαὶ θ' ἀγορασθῶσιν έν Ἀγγλίᾳ και ἐπίλοιπῳ Εὐρώπῃ μετὰ τῶν οἰκοπέδων ἢ αἰαδομῶν των παρὰ πλουσίων Εὐρωπαίων, οἵτινες θὰ ἐρχωνται έν Ἑλλάδι νὰ διαμένωσι μόνιμως ἢ πᾶν χειμῶνα, ὀλοκληρον ὡς εἰς τὰς ἐξοχὰς των.

Μετὰ μεγάλην δαπάνην τῆς ἑταιρίας, ἡ ἑταιρία ἀρῶν τελειοποιήσει τὰ λουτρά τῆς Βουλιαγμένης και φέροι αὐτὰ εἰς τὸ σημεῖον τὸ ἐπίσυρον τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης και μετὰ τὴν ἰδρύσιν κολλοσιαίων ξενοδοχείων μεθ' ὅλων τῶν τελειοποιήσεων των ἀναπαύσεων ὅπως ἐξοικονομῆ τοὺς πρᾶσερχομένους διὰ θεραπείαν ἢ και διαχειμῶσιν, ὅπερ ἀπαιτεῖ μεγάλα κεφάλαια ἢ ἑταιρία καταχωρίζουσα ἀγγελίας κατ' ἔτος εἰς

Μλον τον τύπον της Εύρωπης δι' έτέρας μεγάλης δαπάνης αναντιρρητως θα έπισύρη την προσοχήν πολλοφ Εύρωπαϊκού κόσμου όπως ταχίστα αναπτύξη εις μεγάλην πόλιν. Ευρωπαϊκή πόλις αυτή ποτέ δεν δύναται να γείνη άδύνη οι μικροί κόλποι της δεν δύναται και δεν πρέπει να μεταβληθούν εις λιμένες ούτε πρέπει να γείνη έμπορική πόλις διότι θα καταστρέψη το μέλλον της εν τοις σπαργάνοις αυτής, άπαικρονθή δε εκ του σκοπού της, άρα συνδεδεμένη δια σιδηροδρόμου με τα δύο Φάλαρα και τον Πειραιά θέλει χορηγεί ολόκληρα τα έμπορικά συμφέροντα της και εκείνα των ερχομένων εν Ελλάδι ζώνον προς τον Πειραιά.

Λ α ε τ η ς π ρ ω τ ε υ ο υ σ η ς κ α ι τ η ς Α τ τ ι κ η ς .

Τό σχέδιον της νέας πόλεως και το σιδηροδρόμου εις την Βουλαγαμένην και τὰ λουτρά της Βουλαγαμένης ματαιούνται άνευ ύδατος διότι και η Βαρη και η Βουλαγαμένη στερούνται ολικώς ύδατων. Ίσως οι μελλον άνδρον μέρους της Αττικής όπως έρεβη έχει πόλις πρό της άνερέσεως των ύδάτων του λεκανοπέδιου Αττικής ες ών έροδιάζεται και η Νέα πόλις. Άρα η άνερέσις των ύδάτων απαιτείται πρώτης τάξεως έπιστημονικάς μελέτας και δοκιμάς πολυδάπανους τουλάχιστον δέκα χιλιάδων λιρών. Ταυτα ούτε οι έθμοι Αθηνών και Πειραιώς δύναται να κάμωσιν ούτε έτερος ήμων άλλος παρούσασθι μετά τούτων εγγυήσεων και υποχρεώσεων να κάμη.

Λ α ε τ η ς π ρ ω τ ε υ ο υ σ η ς κ α ι τ η ς Α τ τ ι κ η ς .

Περικτόν πλέον να σοι προσέσω άν είμαι η δεν είμαι άναγκαστός εις σε και εγώ εις την βουλήν διά τα συμφέροντα σου.

Σοι γράφο ταυτα όπως μη λέγης αύριον όταν η φοβέρα έπικρατούσα κρίσις επί της κεραιής σου άνοιξη τους κεραυούς της και πληρωσης δια του αίματος σου και του τελευταίου όδου σου τάς ίδιαις πράξεις σου ότι δεν είγες και φίλους ειλκρινεας και φρονιμούς άθιγούς, και άμέπτους ύπερσπιστάς των συμφερότων σου άλλα σύ λαε τούς περιεφρόνητες. Μεταξύ αυτών είμαι και εγώ εις και ο καιρός θα σέ το δείξη, φοβόμαι μόνον ότι θα είνε άργα διότι η Ελλάς δεν δύναται όπόταν θέλει να εύρίσκη κεφάλαια δια τα τοιαυτα έργα πολύ μάλλον να εύρίσκη άνειαία δια να πληρώη θανείων τόκους η να σπαταλά ελερουστρία, φευτοστοιμασίας πολιμικάς και κομματικάς θυσίας.

Η έλλη Εύρωπη εύρίσκειται σήμερα εις φλόγας εις μεγάλην σκονομιώην κρίσειν. Η ερήνη σήμερα σπυρίζει περισσότερο του πολέμου. Οι λαοί εξηγηλήθησαν εις τάς πολιμικάς προτοιμασίας. Δέδεκα εκατομμύρια στρατοί και τέσσαρες φοβερὰι στόλοι άπορροσάσι καθ' έκαστην εν ερήνη των λαών τά μέσα της ύπάρξεως. Ίδού τι μοι γράφει εκ Λονδίνου εν τη τελευταία του έπιστολή ο συνταγματάρχης Γεουρτζι.

Τό χρηματίστηριον (Money Market) ένταυθα είνε εις φοβεράν πιστικην κατάστασην. Φαίνεται ως να μην ύπαρχη έμπιστόσυνη εις όλον άδιποτε κλάδον. Ουδεία νέα εταιρία γαιναται υπό σκέψιν, ούδεν δε των οικονομολογικών σωματείων (finance institutions) γαιναται πρόθυμον να άναρτή ύποχρεώσεις. Σήμερον ο άγών εκ μερούς των πρακτικτών και κεφαλαίουων είνε πώς έκαστός εν υπερωδηση τάς κακας ήμέρας.

Ο φίλος σου Μερκουρ. Βαρλ Τζουρτζι

Μη λοιπόν κολακίευσαι το δυστύχη της Ελλάδος και ότι με τὰ θανεία θα υπάγομεν ή μετ' ειλπής άρτινες εξωτερικώς δεν έχομεν ένα

φίλον, εξωτερικώς δε κ λ ω τ σ α π α τ ε ς τ ρ ο υ ς ειλκρινεστέρας φίλους σου όστινοι λέγουν την ειλκρινεα, διότι έχου την καρδίαν των άριερωμένην έχι εις πρόσωπα άλλα μόνον προς την πατρίδα, όταν δε λέγην πατρίδα έννοω σε δυστύχη λαε, όστις δεν γνωρίζεις τί κάμνεις, διότι ούτε σε εξεπείθενσαν, ούτε σε έδίδωσαν τό όρθον αλλά μόνον σε διαφείρουν και κολάζου την ψυχήν σου με τὰ ψεύδη, τον οίνον, τὰ γαρτιά και τὰ γρημάτα.

Την πρόση ή τρίτην θα σε δείξω πώς δια του μονοπωλίου της στατίδος και της σιδηροδομηχανίας δύνασαι δια μέσθ να πλοούτισης και μη έχης ανάγκην έπι άνειών άλλ' ούδενος αύτοκράτορος και έαν έπιθυμήσι πίστευσον η μη πστεύσης. Έγώ γνωρίζω ότι είμαι άληθής και ό χρόνος μόνος δια της ιστορίας θα μάς δικασή και λυπούμαι να σε έπιο βεβαίως καταμαυρα θα καταδικασή σε μόνον.

Ο υποψήφιος σου ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΞΕΝΟΣ

ΛΑΕ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΗΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πιστεύεις εις τὰ προσδοκία και παραγωγά έργα ες ών και μόνον έχεις ανάγκην, δι' ών μόνον θα σωθ ή Πατρίς από την φορολογίαν, χρεωκοπίαν και την επανάστασι.

Έάν πιστεύεις έκλεπον μεταξύ των άλλων και έμώ ως έντα των Βουλευτών σου, διότι έχω την περίοθηαι ότι πολύ θα σε χρησιμώσω λαε, διότι είμαι πολύπειρος και άναγκασιότατος προς σε πρό πάντων εις τάς παρούσας του μεγάλου κινδύνου της πατρίδος περιστάσεις.

Απε τις Έλλάδος! Με καταπολιέμον όσοι έφερον την δυστυχην ήμν πατρίδα έσωτικώς έκαι έσωτερικώς εις την παρούσαν φοικτην θέσιν, διότι πρό δώδεκα έτών προείδον και προηγείλα δια του τύπου την θέσιν ταυτην, και πατριωτικώς έκτοτε ήγωνίσθησιν ύπερ σου Λαε.

Με καταπολιέμον μόνον και μόνον διότι σύ πανταθούμας και τής καθολικής ψηφοφορίας ήγειμών λαε, δεν γνωρίζεις τίς είμαι, δεν σε άφινουν να μάθης τίς είμαι, τι έκμακα πόσα έκατομμύρια ύπερ του έθνους άγορεύω μου και ενώ έθυσίασαμεν, πόσας έκατομμύριους χιλιάδας δραχμάς ενώ ύπερ σου έδωκα, πόσους πτωχούς συνεδρομον, πόσους νέους εξεπείθενσα εις Εύρωπην, πόσους τόκους συγγραμμάτων ύπερ της άνερωτής των τέκνων σου Λαε και της δόξης σου συνέγραφα και δωρεάν δίνεμας εις τους καλλιτέχνας και τα σχολεία της Ελλάδος και έκείνα των δούλων άδελφών μας και δια τίνων και πόσων άθρων από το 1856-1874 ύπερησπίθησιν τολμηρώς με την ύπογραφην μου των Έλλανομένων ενόπιον έλης της Εύρωπης, όταν μετά τον Κριμαϊκόν πόλεμον άμειλίκως κατατρέχετο παρὰ του φιλοτουρκισμού της Εύρωπης, και όταν ούτοι οι θανείοντες χριστιανοί συγγραζόμενοι μετά των Τούρκων άνάνδρους είσιν.

Ήγειμν λαε! ταυτα πάντα πατριωτικώς έκμακα δίδων και έχι λαμβάνων, χωρίς να ζητήσω η δεχθά εν παράσημον, ούτε μίαν βουκά άρτου από τας κυβερνήσεις, δι' έθνεμα όμοιος σου, κακάπτωχος ως σε λαε.

Δεν έχομαι λοιπόν να σε θυμάτω, ότε να σε διασώσω δια της δωροδοκίας ή εξεπάτησθ δια του κρασού και δια ψεύδων άνερίων ύποσέσεων άλλ' ως σε νοουήσθαι και έχι σε παρακλήσει να ειλκρινεα και έμ δουλευτην δια το κολόν σου, δια να σωθ και σωθαιεν. Εις άνθρώπος καταστρεφεί εν άλλωρον κόσμω και εις το δικαστεί.

Τό παρόθη μου εις έγγραφα έάν είμαι εκ των πρώτων η δεύτερων. Οι πλέον άσπονδοί έχουνοι μου είνε τολμήον σε διαψεύσαν όσα ένταυθα σοι γράφο. Έγώ πλόθος έγγραφα και αποδείξω να τούς διαψεύσω.

Ήγειμν λαε! Έν Λονδίνο έκμακα μέγαρα έργα δόκαυδαι έτερος Έλλην, ονομαζομένη με τας μεταγαλουμίας της Εύρωπης και τους εινίχσας, άρα είμαι ο πρακτικός άνθρωπος σου τον όποιον ζητείς.

Τό 1860 ήμν ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης άκρου πλοίων της Άγγλίας έχον ιδιοκτησίαν μου έκκοσι πέντε άτμόπλοια και δύο θαλαμηγά, όταν η μεγαλύτερα εταιρία άγγλων δεν είχε τότε ούτε δεκαπέντε. Έκτός τούτου ίδρυσα τρεις μετοχικάς μεγάλας άτμοπλοϊκάς εταιρίας, μίαν άσραλιστικην εταιρία, ηγειρον ύψηλας καμίνους δια την τήσιν του έλληνικού σιδήρου της Σερπιας και έπίσης την έλληνικην βιομηχανίαν, ίδρυσα φιλελλητικόν Σύλλογον και έκμακα τόσα άλλα μέγαρα έργα κατά την τριακοονταέτη διαμονήν μου εκεί περί των όποιων είχον μέγਾਲους έπαύσας παρὰ του άγγλικού τύπου όστινος ήμν και μέλος.

Ο άγγλικός τύπος είνε ο πρώτος του κόσμου εις τὰ φώτα και το άνεξάρτητον.

Λαε της Ελλάδος. Είμε καθήκον μου και συγχρόνως έγγλημα μου έχων τοιαυτα ήθικά κεφάλαια, και σχέσεις μετά μέγλων κεφαλαίουων της Άγγλίας να μη πρόσφω την ύποψηριότητά μου κάγω προς τον λαόν της Αττικής. Καί θα την προσφέρω σου ο Ήψιστος με χαρίζει ήμέρας, διότι η Πατρις κινδυνεύει έχουνα άνεζήτην και άνδρα άνεζήτητων, άνευ υποχρεώσεων και πρακτικώς γνωρίζω των μόνον τρόπον δι' ου επανορθούται η χαλαρωμένη μηχανή διότι η συνταγματική ήμων μηχανή είνε μόνον χαλαρωμένη και έχι συντήρησιν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΞΕΝΟΣ

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΞΕΝΟΣ

ΚΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΞΕΝΟΣ

Παρακαλώ τους κυρίους ψηφοφόρους της Αττικής να λάβωσι γνώσιν ότι ο κ. Κωνσταντίνος Εξένος διευθυντής του ζενοδοχείου των Εξένων και υποψήφιος βουλευτής ουδειμάν έχει συγγείνει ουτε την αυτήν πατρίδα, ουτε την ελαχιστην πολιτικην, φιλολογικην, έπιστημονικην η δημοσιογραφικην σχέση με έμω.

Τό καθ' αύτο όνομα του πατρός του πρό της παραλαβής του ζενοδοχείου των Εξένων ήτο Ζένης και όχι Εξένος, μεταβάλλον τούτο εις το της οικογενείας ήμων ορον άνευ των νομισμώνων.

Μετα μέγας και βαθύτατης λύπης αναγκάζομαι να δημοσιεύσω ταυτα διότι εις άμφοτέρας τάς περιστάσεις της έκλογής του κ. Κωνσταντίνου Εξένου ως Δημοτικού Συμβούλου πλείστοι φίλοι μου καταστρηματάρχη μετά του προσωποϊού των, ος εν κατάρ άνάγκη δύναμαι να γνώμασω εύρήσαν εις τάς δημοτικιάς έκλογας ύπερ αυτού προνοούντες ότι ήμν ενώ ως μετα ταυτα μοι τό έκαινοποίησαν, συγγαίροντες με δια την έπιτυχίαν, ενώ ενώ ποτέ δεν ήθεσα κάλην Δημοτικόν Συμβούλον.

Έκτός τούτου ο κ. Κωνσταντίνος Εξένος εις τάς παρελθούσας έκλογας ήθεσε κάλην Δημαρχίον. Οι φίλοι μου ύπολαβόντες ταυτην την ύποψηριότητα δι' ιδιικήν μου προσήρηχον εις έμώ όπως με ύποστηρίξουν μέχρις ότου ήναγκασθην να γνωστοποιήσω δια των εφημερίδων ότι δεν ήμν ενώ άλλ' ούτος ο ύποψήφιος δήμαρχος.

Δια ταυτα πάντα προς πλήρη διάκρισιν κατά την ήμέραν των έκλογών θα θέσω άνωθι της κάλης μου πινάκιον με τας λέξεις «Βρετανικός Αστήρ».

Επαναλαυδάζω, μετά λύπης αναγκάζομαι να δημοσιεύσω ταυτα ενώ πρώτος ενώ έκτιμώ τον ύπαιδευτον νεον Κωνσταντίνον Εξένον δια το έντιμον αύτου και την εύγενή φιλοδοξίαν του, άλλα καλώς δεν έπιθυμώ να στρεβρώθη ψήφος άνηκωντας προς αυτώνάλλο τσον δεν έπιθυμώ να στρεβρωθί άουσιτος βεβαία ήθικά μου ψήφος είνε ελίγαι και αν ήνε αι ήμέτεραι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΞΕΝΟΣ

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εν έπισημότητά την Λευκίαν. Η Κυρία ή αξία: προς άντίστασιν των ε εργατών και συνεργατών. Μόνον άσπασίσιμα εμμάτια δύναται να άπαρήςωσι τον κόπον και άπαραισθητον τούτον κόννα.

Ληθάσης σήμεραν 20 Απριλίου της εξαμήνου συνδρομής του Βρετανικού Αστέρως παρακαλούνται οι μη πληρώσαντες αυτήν να την εξαποστείλουν και εύθειαν προς τον ιδιοκτήτην κ. Στεφανόν Εξένον.

Επειδή δε εγένοντο μεγάλοι σφετερισμοί χρηματίων της εφημερίδος αυτής παρ' άνθρώπου όστινος όταν το κοινόν μετά τας βουλευτικιάς έκλογας πληροφορηθη την άθειον διαγωγήν ή άφίση, δηλοποιούμεν ότι ο «Βρετανικός Αστήρ» δεν θα επαναλάβη το διπλούν σχήμα που μέχρις ότου αί φρεϊλούμεναι συνδρομά είσπραχθούσι.

Οι πληρώσαντες πολύ θα μάς ύποχρεώσουν εάν δια δελταρίου μάς γνωστοποιήσουν τούτο συγχρόνως γνωστοποιούντες τίνος ύπογραφην φέρε η απόδειξις της πληρωμής των.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οι έγγραφοίμοι δι' έν έτος νέοι συνδρομηταί από του Γανουαρίου του 1892, λαμβάνουν δωρεάν τους πέντε ήδη εκδοθέντας τόμους του περιπετιούδους και έκχυκλοποιούδου υμιστορηματού του κ. Στερ. Εξένου, τὰ «Νοθα Τέκνα», όσοι δε εξακολουθήσων την συνδρομήν των και δια το έπίον έτος 1893 θα λάβωσι δωρεάν πλήρες το υμιστορηματά εξ' έτέρων 4 τόμων εκδοθησομένων εντός του έτους.

Η συνδρομή προπληρωτέα άνευ δε της πληρωμής δεν παραδίδονται η άποστέλλονται οι τόμοι.

Αί πληρωμαί των συνδρομών του «Βρετανικού Αστέρως» γίνονται εις τὰ γραφεία μάς κείμενα επί της όδοϋ προαστείου αρ. 8 άπέναντι του νεοκτίου θεάτρου του κ. Μπαλάνου' έκεί όστις θέλει εύρίσκει και τὰ προηγούμενα φύλλα της εφημερίδος ήμων.

DOULTON & BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τό πρώτον εργοστάσιον του κόσμου δια παντός είδους παστικά κλπ. Σχέδια χρωματισμού κλπ. Εξαισία. Εις τόν εργοστάσιον τούτο άπενωτήσαν 91 χρυσά Μεγά Βραβεία τὰ (πρώτιστα) δια την εξαιρετικήν ποιότητα, δια και χρωματισμοί. Τιμαί και όροι εύνοικώτατοι: τας εμπόρος.

Οι κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA του Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιούν ότι είνε οι κατασκευασταί άστρονομικών εργαλείων παντός είδους, άεροιδών βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετά των φωτογραφιών και τιμών άπάντων των είδών τούτων πέμποται δωρεάν.

Οι κύριοι MAUND του Λονδίνου παντοπωλάι του (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιούν, ότι έχουσι τας τελειότερας καθαριστικιάς μηχανιάς του σαφιδιοκαρπού και των σαφιδίων σπαστικής κατασκευής και εις τιμάς συμφερούσας.

Wm EDGAR WILLIAMS CARDIFF

Ιδιοκτήτης και Διευθυντής των κυριώτερων άνθρακωρηχίων της Άγγλίας. Προμηθευτής του Άγγλικού, Γαλλικού και Ιταλικού Ναυαρχείου, των κυριώτερων Σιδηροδρομικών και άτμοπλοϊκών εταιριών Άγγλίας και Γαλλίας. Ποιότης εξαιρετική, τιμαί συγκαταβατικώτεροι των άλλων άνθρακωρηχίων. Παρακαλούνται αι Σ. Διευθυντές των Σιδηροδρομικών και Άτμοπλοϊκών εταιριών κ. κ. π. όπως άποστείνουναι, πριν παραγγελίωσιν, εις τὰ άνθρακωρηχία Wm Edgar Williams Cardiff Άγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗ ΔΕΓΓΡΑΦΗΜΑΤΑ EDGARDO CARDIFF

150 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ - ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1854
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.
ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΞΕΝΟΥ.
ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

(συνέχεια)

Αί τρεις Έπιστολαί

Όταν μετά τινας ήμέρας έλαβε την πρώτην τρισεράν έπιστολήν του εις Ιασιόν δι' ης έκίτη συγγνώμη παρελθουσών άμαρτιών, άφινεν δε εις την μέλλουσαν ειλίαν του, εν τη όρμη της τελλιμμένης ψυχής αυτής δια το τέκνον των έσπευσε ν' άπαντήση δια του ειλωφρονεστερού ήφους δίδουσα προς τούτον γνωμιάν.

Ο Βέλλιος όμως όστις έλαθεν όμοια έπιστολήν και έπληρορηθή τα παρρησία εκ του λογαφίου Ζάκωφ του συνουέστατος έκλεπον, έπερόθασεν έγκρίτως όπω άναστέλλη την άποστολήν της. Αί ώρας πολλάς το παρελθόν το ενστίσις και το μέλλον αύτων συζητήσας μετά τούτης άπέειξε η κοίσιση τετραγωνικώτατα το άνοχηθησομενον βάρβαρον άν με τούτον ήθελον τώρα άναμνησθή το έλαχιστον. Ήτιαιο δε αύτην ότι: τούτη έδειξεν άπορησίου και άδυναμίασιν πορευθείν προς τούτην την νύκτα έκείνην. Ο Βέλλιος έπεθύμησε προς ταυτην την κοινωτικήν αυτών θέσιν και επί τέλους καταβύθησεν ώστε η Ζιβέρ μετά τινας ήμέρας ν' άναχωρήση δια Μόσχον.

Κατεργράση ο συνταγματάρχης πολύ πλέον έπιπένης όπω καταστρέθη τον Άλλην εις τον νουν του πρώιμοφ Ποτέμη, όστις μέγαλον περί τούτου ιδεών είχε σχηματίσει και δια να ερβάς εις τούτο ήναγκάσθη να του διηγηθή εις διαφόρους περιστάσεις άμα εύρισκε καταλληλων ην εύκαιρίαν τας λεπτομερείας του βίου του Άλλ' ης μητρός του και τα κακουρήματα του. Έν τούτοις αί έπιστολαί του Άλλην εν σιγή πάντοτε παρεργόμεναι έχοντοσ σημερίαι ψυχρότεραι και βαθυρόθεν άπειλητικαί. Ο συνταγματάρχης όστις κατά διαταγήν της κομίσσης ειλμύθεν εκ του ταχυδρομείου του Ιασιού ή εκ του Τατάρων τας έπιστολάς αυτής έμεινε έκπληκτος εις το ταιπείον το μεταμειλμένον και ειλωστοργον. Ήρος του κατ' αρχάς, εις το έμπλήξθ δε έιλκρινεα, άναχώρησεν από την άπειλητικην εις τας μεταγενετέρας δηλ. όταν άγανακτών δια την σιγήν τούτων έρρόει ότι δια της άπειλής ήθύνωσ' ν' άπολαύση ε,τι δια της ύποχρεώσεως άπέτηκεν. Είχε τήν ήθικήν εύχρηστίαν τότε να αίσθάνεται ότι δεν ήναχτήθη εις την όσιν το τέρας ως οι άπλουστατοι των μερών έκείνων ήνθρώποι έπιουσιος ήπασινω. Ο συνταγματάρχης Βασιλειεζίκωφ θεωρών που έπαινε ο σηκός του πασά των Ήωαννίνων έπεμψε προς τον Μαυρογέννην δύο των έπιστολών του.

Τούτο τούτον κατέπληξε τον Άλλην ώστε εκ της έποικής ταύτης ποτέ πλέον δεν έγραψεν ούτε εις τον Βέλλιον, ούτε εις την κομισσάν. Όταν όμως μετά μισήν περί οδοϋ του διεσκαθίσσαν και εκ του πρώιμοφ Μαυρογέννη έπληρηρορήθη την εν Πετρούπολι: κοινωτικήν θέσιν του κόμητος Οθνοκοβάι άπέτεινε την έπιστολήν έπιστολήν προς αυτόν.

Κόριε Κόριε, Σόδρα λυπούμαι, ότι μέλλω να διαταράξω την ύμετέραν καλήνην, άλλα έθνήσων καλήνην τή όσιν αν πε νόμοι της έπικρατίας μου, έπράλλουσι και ή άνωτερα του ισχυρού Σουλτάνου μου, έντολή ύποχρεούσι με να παύσω τούτο.

Πρό Βέλλιον έτών άφικασιν εις Ρωσίαν μία νέα Αθηναίη κωμομένη Ζιβέρ και εις Χειμαρρίσους, ηπσ της καλομενοφ Βέλλιος. Τά δύο ταυτα άτομα τὰ ο παα έζων δια πολλά κατά σείρον έτη ως σύζυγος και συμβία εις τόν άντρον του Τομάρου τενλοσηθόσαντες Ζάσορα τέκνα, έφώ μόνον έυπέτησεν, ονομαζομένην Δημήτριος, έπω και μετ' αλληών έφερον εις Ρωσίαν, τὰ δύο ταυτα την άτομα ειλωστρίωσιν, τον έδωσ κόπον αι ότι κακούρημα οι σκληρότεροι του Ήωαννίνου και πειραταί ποτέ επευσσαν. Η Αθηναίη Ζιβέρ έπίπετε λομηνή την μάχισαν εδλητρίωσαν αναβίηστρος, άναδρασ και γυναικάς με δριμύτατα δηλητηρία, τὰ οποία ό ήρωος του καπρέως μου Δε λα Λάνθης της έδωσε όταν ούτος διακορήσας αυτήν άρκιέτον καιρόν πριν του Βέ-

λιου την είχε παλακίδα του, ο δε Βέλλιος με τον άδελφόν του Μίλλιον τρομερώτερον άλλον Ληστήν, όστις έως σήμερα ενι μασιζει την Ήπειρον και κατά του όποιου έπεμψα δύο χιλιάδας άλβανούς εν τα συλλαβωσι υποχρεώθαι 100,000 γρόσια δια την κεραλήν του, ο δε Βέλλιος λέγω ειλωστρουσ και έπέρασεν από την σπλήν ύλοκληρούσας πόλεις και χωρία. Τά δύο ταυτα άτομα πρό ειλκοσι δύο έτών έπρασάν εν τρομερόν κακούρημα συνέλαβον τινά Ήπειρωτήν πλουτισσάτον και χριστιανικώτατον και ενάρετον άνδρα κάποιον Τριχόν Μπρίκον και άρσθ δια τρομερών βασάνων τον έκκαμν να ειλωστρήσθ που ήσαν οι ήθροστροί του περίπου πενήντονα χιλιάδες δουβλίνα ειλωστρήσθησάν ταυτα και άποίκησαν με ψευδή ένομάτα εις Ρωσίαν όπου γαιναται ο πλείοθος ήνεις τας πόλεις ειλων των παλατιών προς τούτους βίσις: ο μέν Βέλλιος έφαινε ο συνταγματάρχης και ο γνωστός ης Κλαρίνης έραστής η δε Αθηναίη Ζιβέρ μετά θλίψιως βλέπω είνε ύπερβαίν σύζυγος η κομισσά Ουίσκοβάτη. Άγνωστί άπέτεινε ο υίός του Δημήτριος, ο καρκος της παρανομίας των, άλλα τούτο ούδένως μ' ένδιαφέρει.

Ήδη οι κληρονόμοι του δυστυχούς Τριγού Μπρίκον (όστις πριν έκχύθησιν επέρρασε γαιναται να είπη εις τινα συγγενή του ότι έδολοσροήθη υπό του Βέλλιον και της Ζιβέρ) πληροφορηθέντες την κοινωτικήν θέσιν της Αθηναίης και του Βέλλιον εις Ρωσίαν έκκαμν άναφοράν προς με ικέτεύοντες με ν' άνασέρω εις την ρωσικήν κυβέρνησιν όπως τούς άναγκαση τούλαχιστον να έπιστρέψουιν μέρος των σφετεριθέντων χρηματίων. Γνωρίζετε την βαθύταν ύπόληψην την όποιαν βέβω δια των πρώιμοφ Πετιέμη και τον έρωτα μευ προς έίους γενικώς τούς ρώσσους η θανατην λοιπόν βαδαιωθήσει παρρατα την θείην θέσιν σας, την σφάθησιν εκεί βαδαιωθί ως να ήμν ενώ ο ύδης, τία παρρατα άντι να λαβώ την συνθήκη δουλωματικήν εδόν και να έρω τας τειούτας λεπτομερείας εις γνωσιν προέβην, διετηρηνών και πρέσβων, ες ών άδύνατον πλέον ήτο να μεσώσιν ρωσικά έκπέφασα να γράψω και εύθειαν προς υμιάς έπιστολήν άν δύναμια να συμπέσις ομην την ύπόθεσιν εν τω κρηστώ χωρίς ποτέ ο έπίλοιπος κόσμος να πληροφορηθή τα γεγονότα. Προδρακτών τάχι ον άπάντησιν σας και χαιρειτών ήμας ύποσημείωμα.

Πασάς των Ήωαννίνων

Ο κόμη Ουίσκοβάτης ητο άνήρ μικρόν τι προεβύτερος της Ζιβέρ, ύψηλής, εύρηστος, και άρχοντικώς έφωος και συμπεριεφόρξεν άν έφερον ουτε μηστακα, ούτε πύγωνα, ουτε άλλας τριγας εις το πρόσωπον του άνα, τον πάν των κων στυμών. Έφερ' πάντοτε σχεδόν λευκήν περιελάμων κωντα, άδραμανοσρόρον υποκαίριον και τή έπιλοισον μέλαινα, αλην είχεν έσβαμύμον μέγαλον με μέγας βαρβαρίας κωνιστας γλυκυστάσις, κώνμη έσνήγη ως το γόδιμα του άστάχους, στόμα μικρόν, όδόντας λευκοφ και τὰ λοιπά γαρκαριστικώτα του άκρους εμβρυμα και κανονικά, την έπιδερμίδα λευκοτάτην τας δε χείρας άφρας και άπαρκαμίλου υρατιόστου.

Ο βίος του κόμητος ήτο ως των έπίλοισών ενέων ρώσσων της εποχής έκείνης, όστινες ειλμύθεν ως ύπογεγραμμένων την αύλην της Πετρούπολεως και των Παρισίων, ήτο τουτέστι έπιτετραμμένοι εις τους άνδρας εν τω γαστροφ να έχουσι παλλαικιάς, εις δε τας σύζυγους αυτών ευνουσιώμας. Ο κόμη Ουίσκοβάτης έμακαρήςετα υπό κάποιον ως ο ευδαιμονεστερος των ήνωτων, είας ως άλλος Σοβωμην άσθ ησχρημόει μετὰ θνητάρας και σύζυγους των άρχών των δούλων των άρχορηχίων του, και εις άναβαλλώδεσ, σγόνέσις με τινάς κυρίας της άριστοκρατίας εις την κάλην συγγην να έχη σύζυγον ενάρετον κατά της άρετης της όποιας ούδεις ήδυκατο να έμείρη τον δάκτυλον του, και τις ήναρε το έθνος ειλων και άν έπασσι το ενάγυστο.

Εις τούτο ήτο τούτοι ύπερβαίνσας ώστε ο ήφρος εφην και άν έπασσι το ενάγυστο. Ες δε οι πλείστοι των άνδρων των τούτων ήθων ητο σκληρότερος και έρωχίστων εν τω έθώ του ως μούσ τουλίμανος και ενώ πολλοίς έφωκάζον ενόχτους ήσασάντων, άλλα έπίεστερες άρται περιεπερησθηρορήσαν από την Ζιβέρ των έπιλοισών της, των περιεδιδόμων αυτής και των πράξεών της άποκρόπων εν ταύτης που όυτος διεσκαθίσθη. Η διαταγή του κόμητος και τας άρχάς ελίγην έλειψε να ροισησθ την δυστυχ ήναν. Πλην θαμνησθή έπίλοισών άμας της ήτο μάλλον συναιετίον που κόσμου και έχι του έρωτος, εις τὰ τόσα ενώπιόν της παρεδότημα και αύτη εργασθήσθ και άπεσέσθαι δι' αδοτησίας του καρότος άρετης και άσπουσιώσε έις χριστιανικώ έρωτα να ρήθ το άσυμψυ παρελθόν εις αίσθησιν λάθησ και εν ήπιέσασθ του Αχιλλέιδου σύζυ-

άκολουθε.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΕΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιε

Ἐν ἀληθῆς δράμα

ἀπάντησα εἰς μίαν τούτων; Εἶμαι μίαν καλλονὴ τοῦ Λονδίνου, μίαν ὡς τὸ γνωρίζεις περιζήτητος καὶ σπανία καλλονὴ, πάντες οὗτοι οἱ Γλαῦκοι δοκιμάζουν τὴν τύχην των. Τοῦτο ποιοῦσι πάντες οἱ ἄνδρες μὲ τὰς ὠραίας γυναῖκας. Μὴ ἀπαντῶσα καὶ διερχομένη διὰ καταφρονητικῆς σιγῆς τὰς ἐπιστολάς ταύτας εἶνε ὅτι μίαν σώφρων νέα δύναται νὰ πράξῃ. Συχνὰ οὕτε τὴν ὑπομονὴν ἔχω νὰ τὰς ἀναγνώσω καὶ τὰς ρίπτω εἰς τὸν κάλαθον τῶν παλαιοχάρτων. Κάποια ὑπερήτρια τὰς ἐσύναξε καὶ τὰς ἐπώλησε πρὸς τινὰ ἐχθρόν μου ἢ ἐχθρόν σου. Ἀπορῶ εἰς ἄνθρωπος τόσο νουενης καὶ μὲ τοιαύτην πείραν ὡς σὲ πῶς δὲν διορᾷς τοῦτο. . . Ὅθι μὲ εἶπες πῶς δὲν σὲ τὰς εἶδειξαι. Δὲν σὲ τὰς εἶδειξαι διότι βαρύνομαι τὰς ἐριδας καὶ δὲν ἐπιθυμῶ τὸ ὄνομά μου νὰ διαβρῦλληθῇ. Γνωρίζω τὴν ζηλοτυπίαν σου, καὶ ὅτι εἶσαι ἰκανὸς νὰ τρέχῃς καὶ ζητῆς μονομαχίας μετὰ τῶν κυρίων ἐκείνων καὶ ἀκουσίως μὲ θεατρίας. Ὅσον διὰ τὰς ἐπιστολάς μου δεῖξέ μου μίαν ἥτις φέρει ἡμερομηνίαν ἐκ τῆς ἐποχῆς ἣν σ' ἐγνώρισαι, ἢ τάχα ὄφειλον νὰ μαντεύσω πρὸ τεσσαρῶν ἐτῶν ὅτι εἰς κύριος Πάτροκλος Σκοπελίδης θὰ ἔλθῃ εἰς Ἀγγλίαν ἐξ Ἑλλάδος πρὸς δὲν ὄφειλον νὰ δώσω λογαριασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ βίου μου, διὸ καὶ ὄφειλον ποτὲ νὰ μὴ κομφεῦθω ἢ φιλαρέσκως ὡς ἀθῖα διασκεδάσω μὲ τινὰ κύριον. Πάντα ταῦτα τὰ ἐπιστόλια περιέχουν ἀθῶας φράσεις εἶνε σχετικὰ μὲ οἰκογενειακὰς μικρὰς περιπετειὰς καὶ ποτὲ δὲν ἐστάλησαν ἀλλ' ἀπλῶς ἐγράφησαν χάριν διασκεδάσεως ὑπ' ἐμοῦ, ἦσαν ἐν τῇ κατοχῇ μου, ὑπεξήρηθησαν καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ κιβωτίου μου καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἕκαστον ἐπιστόλιον εἶνε ἄνευ φακέλλου καὶ ταχυδρομικῶν σφραγίδων.

Ἄν εἶχον νὰ κάμω μὲ τινὰ λογικώτερον ἄνθρωπον ἠδυνάμην νὰ δώσω μίαν ἀποχρῶσαν ἐξήγησιν δι' ἐκάστην ἐπιστολήν μου. ἀλλ' ὕστερον τῶν ἀλόγων ὑποψιῶν ἐνός ζηλομανιώδους ὡς σὲ Πάτροκλε κρίνω περιττὴν πᾶσαν ἐξήγησιν. . . ἄλλως τε διάφοροι τῶν ἐπιστολῶν ἀποτείνονται εἰς κυρίας καὶ οὐχὶ ἄνδρας.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν ἔληξε θέσασα τὸ ἐν γόνυ ἐπὶ τοῦ ἄλλου σείουσα τὸν μικρὸν πόδα τῆς ὡς ἐκκρεμῆς καὶ δίδουσα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς καταφρονητικὴν καὶ ἀγέρωχον συνάμα ἔκραξεν.

Τὸ σύστημα αὐτῆς ἦτο ὡσαύτως ἔγραφεν ἐπιστολάς ποτὲ νὰ μὴ θέτῃ ἡμερομηνίας ἀλλ' ἀπλῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν ἔγραφε τοῦτέστι Δευτέρα, Πέμπτη, Παρασκευὴ κλπ. Ἡρχίζε δὲ πάντοτε μὲ τὸν τίτλον Darling (πουλί μου), beloved (ἀξιολάτρευτε) ἢ dearest (ἀξιεράστε).

Ὁ νησιώτης ἡμῶν ἀπεστομώθη καὶ ἐνταῦθα, σείων τὴν κεφαλὴν του ὁμῶς εἶπεν.

Ὁ καρδιογνώστης Κύριος μόνος γνωρίζει τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν δύναμαι πλέον νὰ συγκατοικήσω ἐν τῷ αἰκῷ τούτῳ πρὶν πληροφορηθῶ ταύτην. Ὅθι ὑπάγω πάραυτα ἀπόψε νὰ ἴδω προσωπικῶς τὸν δῶσαντά με τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ θ' ἀπαιτήσω νὰ μὲ δώσῃ ψηλαφίτας ἀποδείξεις, ἄλλως τε ἢ οὗτος ἢ ἐγὼ θὰ εὕρῃ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν λόγων τούτων θέσας καὶ πάλιν τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ λαμβάνων εἰς χεῖρας του τὸ μικρὸν κιβώτιόν του διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν πυρακτουμένη ἐπήδησεν ὀρθία καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν θύραν θέσασα τὸ μάνδαλον ἐσωτερικῶς, μετὰ φωνῆς δὲ ἀπελπισίας ἔκραξεν.

— Ὑποθέτω κύριε ὅτι εἶσαι εἰς τζέντλιμαν ὅπως μὴ πράξῃς τοιοῦτόν τι πρὶν μὲ εἶπῃς τίς εἶνε ὁ συκοφάντης μου καὶ μὲ δώσῃς τὴν εὐκαιρίαν ὁμοῦ μ' ἐσὲ νὰ ὑπάγω εἰς τοῦτον.

Αἱ συκοφαντίαι αὗται Πάτροκλε ἀφορῶσι τὴν ὑπόληψίν μου, ἐννοεῖς τοῦτο καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς κτίσεως ὁλοκλήρου δὲν θέλουν μὲ κατακρατήσῃ ζωντανὴν ἐνταῦθα. Νομίζεις ὕστερον ἀπὸ τὴν σκηνὴν ἣν μ' ἔκαμες ἀπόψε ὅτι ἐγὼ θὰ ἡσυχάσω μίαν στιγμὴν χωρὶς νὰ διαλύσω τὴν σκευωρίαν, ἀπατάσῃς. . . Δύνασαι νὰ φύγῃς, νὰ μ' ἐγκαταλείψῃς δὲν πειράζει τί θὰ γίνω ἐγὼ. . . ἀλλὰ φύγε ὡς Τζέντλιμαν μὴ γίνεσαι ντῆνος ἐπὶ ἐνός ἀσθενοῦς ὄντος. . . μίαν γυναίκῃς. Ἄν ἐφέρεσο οὕτω πρὸς ἕνα ἄνδρα ἰσῶν δυνάμεων σ' ἐρωτῶ νομίζεις ὅτι ἤθελε σὲ ἀφίσῃ οὗτος ν' ἀναχωρήσῃς πρὶν ὑπερασπισθῇ τὴν ὑπόληψίν του ἐκτός ἢ ἦτο ὁ ἀνανδρότερος τῶν ἀνάνδρων.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν ἠνοιξε λέγουσα ταῦτα τοὺς ὀφθαλμούς της μέθοι ριζῶν. Οἱ βολβοὶ τῶν χαύνων ὀμμάτων της προσεζήχον δίδοντες ἀγρίαν μορφήν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν της. Τὸ ὑψηλὸν της μέτωπον ἐσειετο σπασμοδικῶς ὡς ἐπὶ τούτου νὰ ἦσαν ριτίδες. Τὰ μικρὰ καὶ ροδόφυλλα χεῖλη της ἔγειναν λευκὰ πλατυνόμενα ἐπὶ τῶν παρειῶν της ἐφ' ὧν ἐκατέρωθεν ἠνοιζαν λάκκοι καὶ αὐλακες, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὠχρὸν καὶ ἐμπνέον φόβου. ἤθελε τις θαυμάσῃ ἀνιχνεύων ἐπὶ τῆς ἐξόχου ταύτης καλλονῆς πόσον τάχιστα καὶ τὸ μᾶλλον διαλάμπον κάλλος μεταβάλλεται εἰς τὸν ζωῶδη τύπον κτήνους τινός.

Εὐλόγως φυσιογνώστης διάσημος εἶπεν ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος ὁμοιάζει ζῶον τελειοποιημένης μορφῆς.

Εἰς τὸ ἀποφασιστικὸν τοῦτο ὕφος καὶ ἐν τῇ φωνῇ της ὁ ἦρος ἡμῶν ἐβλεπεν ἐζωγραφισμένην τὴν ἀπόφασιν καὶ ἀπελπισίαν αἰτινες ἀνέδυσον ἐκ τῆς καρδίας της μετὰ πλείονος σταθερότητος καὶ ἠχοῦς ἢ ἐκ τῆς ἰδικῆς του.

— Ἐχεις δικαίον εἶπεν, ἀποκαλυπτόμενος καὶ αὐθις ἐναποθέτων δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὸ κιβώτιόν του ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου του τὸ ὑπόμνημα. Εἶτα προσέθεσεν.

Ὁ ἄνθρωπος ὅστις μ' ἔδωκε τὰς πληροφορίες ταύτας εἶνε ὁ ἴδιος ὁ συνταγματάρχης Καραδόκ.

— Ὁ συνταγματάρχης Καραδόκ! . . . ὁ συνταγματάρχης Καραδόκ! . . . ὁ συνταγματάρχης Καραδόκ!!!

Τρεῖς ἐμφαντικώτατα ἐπόφερον. Ἡ καρδία της ἐρείγησεν αἰσθανθεῖσα γαλβανισμὸν εἰς ὅλον τὸ σῶμα της! ἤρχισε νὰ τρέμῃ εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ ὀνόματος τούτου.

Οὐδεμίαν ἔχουσα ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ ὀλετήρος αὐτῆς ἐπίστευσεν ὅτι οὗτος ἦτο ἰκανὸς νὰ πράξῃ τοῦτο διότι ἐγνώριζεν ὅτι αὕτη τὸν ἐβδελύσσετο. Ὑπέθεσεν ὅτι ἐπεθύμει κρυφίως αὐτῆς καὶ δολίως νὰ κωλύσῃ τὸν γάμον βεβαίως ὧν ὅτι αὕτη ἀπαξ ἔγγαμος ἤθελε παύσει τὴν μετὰ τούτου ἀναγκαστικὴν σχέσιν της.

Ἀπεμνηδυνίσθη! Ἐπίθετο ὅτι συνελήφθη ἐντός δυκτίου ἐξ οὗ ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ. Ἰστατο διὰ τινὰ λεπτὰ ἀλάλος ἀμφιρέπουσα καὶ ἠτοιμάζετο νὰ πῆσῃ εἰς τοὺς πόδας τούτου ὅπως τοῦ διηγηθῇ πόσον σκληρῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν ἠπάτησεν ὅταν ἄθων κοράσιον ἦτο ὅτε ὁ νησιώτης ἡμῶν ὅστις δὲν ἦτο ἐν καταστάσει ἐκ τοῦ ἰδίου θορόβου τῆς κεφαλῆς καὶ ταραχῆς τῆς καρδίας του νὰ ποιήσῃ τὴν ἀληθῆ διάγνωσιν τῶν ἐντυπώσεων της ἐνεχείρισεν πρὸς ταύτην τὸ ἐντυπον ὑπόμνημα λέγων μετ' ἐμφαντικῆς μεγαλείου.

Ἴδου ἡ ἴδια ἔκθεσις τοῦ συνταγματάρχου κυρία . . . βεβαίως γνωρίζεις τὴν ὑπογραφήν του . . .

Μηχανικῶς τὴν ἔλαβεν εἰς τοὺς δακτύλους της, ἔστρεψε τὰς σελίδας της καὶ προσήλωσε διὰ πολὺν χρόνον τοὺς ὀφθαλμούς συνόνους ἐπὶ τοῦ λιθογραμμένου αὐτογράφου καὶ τῆς λιθογραμμένης ὑπογραφῆς.

Ἐτρελλάθη, ἐδαιμονίσθη οὗτος ὁ ἄνθρωπος! εἶνε τὸ ἴδιον γραψιμὸν του.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ!

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΕΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ'

Δεύτερον θέαμα τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

ωνίας αὐτῆς τόσο φυσικὸν ὥστε οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι νὰ μὴ αἰσθάνωνται ὅτι ἀποφυλακίζονται τοὺς τοιοῦτους ἀφομοιοῦνται μὲ αὐτούς, γίνονται ἰσοβάθμοι τῶν κακοῦργων ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀποφυλακίσις τῶν τοιοῦτων ἔχει νὰ εἶπῃ νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ θύραι τῶν θηριοτροφείων ὅπως τὰ θηρία περιφέρονται ἐλεύθερα ἐντός τῶν πόλεων. . . λοιπὸν τί μέλλει γενέσθαι μὲ τὴν Ἑλλάδα; . . . ποτὲ δὲν ἐφανταζόμεν τοιαύτην ἐξαχρείωσιν πολιτεύματος εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη τρέμουσα ὅλη ἀπὸ τὸν θυμὸν της.

— Οὐδεὶς ἀποσεμνοῖ ὑμᾶς κυρὰ Εὐρώπη καλλιτέρον ἐμοῦ. Μὲ ἐρωτᾶτε δὲ ὡ ἀβρότιμος Ἄνασσα τί μέλλει γενέσθαι μὲ τὴν Ἑλλάδα; Ἐνταῦθα εἶνε ὁ ἀπορῶξ. Ἀλλὰ μέχρις οὗτου οὗτοι οἱ βουλευταὶ ἀφιχθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπου νῦν διευθύνονται, ὅπως ἐννοήσῃτε τὸ ὕψος τοιοῦτου ἀπορῶγος καὶ τὸ ὑπὸ τὸν κρημνὸν του φοβερὸν χάος εἰσεέλθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κυρίου Ὑπαλληλοπούλου καθ' ἣν ὥραν εἰσέρχεται καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Αἰῶς Ὑποδουλίδης.

Μόλις ἔληξεν ὁ Σατανᾶς τοὺς λόγους τούτους δι' ἐλαφροῦ ἀποσκωμματος καὶ ἀκαριαίως εὐρέθημεν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἴστατο ὀρθίως ἀναγινώσκων ἐφημερίδα τινὰ.

— Κυρὰ Εὐρώπη παρατηρήσετε ἀντικρῶ ἐκ τοῦ παραθύρου τούτου, ἔκραξεν ὁ Διάβολος. Ἐκεῖ κατοικεῖ ὁ περίφημος ὀδοντοῖατρος Τζιμωνίδης ἀποσπᾷ τὸν ὀδόντα μίαν ὠραίας νέας μετὰ τοσαύτης τέχνης καὶ ἐπιτηδειότητος ὥστε ἐνῶ ἡ δυστυχῆς ὑποφέρει ἐβδομάδας ἀπὸ φρικτοῦς πόνους οὐδὼς ἠσθάνθη τὴν ἐξόρυσιν καὶ ἤδη ἔθεραπευθῆ ἐντελῶς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε ἢ εἰς ὀδοντοῖατρος, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐξορύσει ὄχι πονοῦντας καὶ κούφιους ὀδόντας ἀλλὰ ὑγιεῖς καὶ μὴ πάσχοντας τὸ ἐλάχιστον τοὺς ἐξορύσει δὲ μετὰ τῶν οὐλῶν καὶ σιαγόνων των προξενῶν πόνους φρικτοῦς, συνεπειὰς ὀλεθρίους, θανάτους, παραφροσύνας, ἀπελπισίαν καὶ ταῦτα πάντα γίνονται ἀναγκαστικῶς, καθ' ἐκάστην ἀπροσδοκῆτως ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς κοινωνίας διότι ἡ κοινωνία ἀποσκορακίζουσα καθ' ἐκάστην τὰ πατρώα, νοθευομένη διὰ ζηνισμῶν λησμονοῦσα πᾶν αἰσθημα καθήκοντος, ἐκφραζομένη ὀσημέραι καὶ ἀποσκοκίζουσα ἔπαυσε πλέον νὰ κάμνῃ διάκρισιν τοῦ ὀρθοῦ. Ἐγένετο ὁ κύριος διαφθορεὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλ ὅπως ἐννοήσῃτε ὅποιος ὀδοντοῖατρος εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὅποια δὲ αἱ ἀλήθειαι τῶν λόγων μου ἀκροασθῆτε τὴν μεταξὺ ὑπουργοῦ καὶ ὑφυπουργοῦ συνδιάλεξιν.

— Τί πλῆθος καταλόγων εἶνε ταῦτα κύριε Ὑποδουλίδη;

— Ἦτο ἡμέρα δύσκολος σήμερον κ. Ὑπουργέ.

— Διατί;

— Δὲν παρατηρεῖτε σήμερον δὲν ἦλθε κύριε ὑπουργέ μόνος οὐτε εἰς βουλευτῆς νὰ ζητήσῃ ἐν ρουσφέτιον διὰ τὴν ἐπαρχίαν του. . . ἦλθον ὁμάδες. . . ὁμάς μετὰ ὁμάδα ἀλληλοβοηθούμενοι ἀπαυτοῦντες παράλογα καὶ δυσκατόρθωτα, ἀπειλοῦντες

(ἀκολουθεῖ.)